

II. Cour du travail de Bruxelles, 5 janvier 2017

Article 100, § 1er, de la loi coordonnée du 14 juillet 1994 – Évaluation et critères de l'incapacité de travail – Preuve de l'incapacité de travail – Contestation du rapport d'expertise

Il ne peut, sur la base de l'article 100 de la loi coordonnée du 14 juillet 1994, être tenu compte de facteurs tels que la nationalité, le genre, le niveau culturel ou l'âge pour juger si une personne peut plus difficilement trouver un emploi.

Pour contester un rapport d'expertise, un assuré doit déposer un rapport médical motivé rédigé par un médecin autre que le médecin-conseil et exposant les raisons pour lesquelles la conclusion de l'expert ne peut être suivie. Il convient, à ce propos, de renvoyer aux critères mentionnés dans l'article 100 de la loi coordonnée du 14 juillet 1994.

N° de rôle : 2015/AB/1107

X. c./INAMI

...

Beoordeling

1.

(...) stelt dat de beoordeling van de deskundige onvoldoende rekening houdt met de sociaal economische criteria. Zij verwijst daarbij naar geslacht, nationaliteit, beroepsopleiding, beroepsverleden, cultureel peil enz. Er moet concreet nagegaan worden, aldus (...), in hoeverre de persoon nog werk kan vinden rekening houdend met zijn ziekte, letsels en functionele stoornissen en zijn achtergrond. Zij stelt dat zij geen enkele beroepsopleiding heeft genoten en bijgevolg niet in aanmerking kan komen voor enig beroep waarbij geen enkele fysieke inspanning nodig is. Gelet op haar klachten is zij in de onmogelijkheid om enige fysieke arbeid te verrichten.

(...) verwijst verder naar een ganse reeks medische documenten, die zouden aantonen dat zij wel degelijk arbeidsongeschikt is.

2.

Het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering stelt dat sociaal economische factoren geen rol mogen spelen bij de beoordeling van de arbeidsongeschiktheid. Het niet voorhanden zijn van een geschikte job op de arbeidsmarkt is een sociaal risico dat niet gedragen wordt door de ziekteverzekering, maar door de werkloosheidsverzekering. Het Rijksinstituut onderzoekt verder in haar besluiten de verschillende medische attesten waarnaar (...) verwijst. Volgens haar gaat het om attesten die reeds bekend waren lij en waarmee hij rekening hield, dan wel om attesten die een latere herneming zijn van vroegere attesten of de inhoud weergeven van een ander attest.

3.

Overeenkomstig artikel 100, § 1, alinea 1 van het Koninklijk besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen wordt als arbeidsongeschikt erkend de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon van dezelfde stand en met dezelfde opleiding kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepscategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door de betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die uitgeoefend hij heeft of zou kunnen uitoefenen uit hoofde van zijn beroepsopleiding.

Overeenkomstig alinea 2 van dezelfde bepaling wordt de vermindering van het vermogen tot verdienen tijdens de eerste zes maanden van de arbeidsongeschiktheid gewaardeerd ten aanzien van het gewone beroep van de betrokkene, in zoverre de oorzakelijke aandoening een gunstig verloop kan kennen of voor genezing vatbaar is binnen een tamelijk korte tijdspanne.

4.

Uit deze bepaling blijkt dat bij de beoordeling van de arbeidsongeschiktheid in de periode van invaliditeit rekening dient gehouden (te) worden met de verschillende beroepen die de verzekerde, uit hoofde van zijn uitgeoefende beroepen of van zijn beroepsopleiding, kan uitoefenen. Omdat (...) slechts een zeer beperkte opleiding genoten heeft tot 13 jaar en alleen (of essentieel alleen) manuele arbeid verricht heeft, is zij niet geschikt voor een “bediende job” of een job die een zekere intellectuele opleiding veronderstelt. De deskundige stelt echter ook geen dergelijke functie voor. Zij stelt dat (...) nog in staat is de functies uit te oefenen die zij uitoefende vóór dat zij arbeidsongeschikt werd, zoals poetshulp. Verder komt zij in aanmerking voor bandwerk, met afwisselend zitten en staan of voor het verzorgen van maaltijden in rusthuizen of (in) ziekenhuizen. Of er voor deze beroepen - tenzij zij uit de arbeidsmarkt zouden verdwenen zijn - al dan niet een voldoende vraag is om (...) toe te laten werk te vinden, is echter een criterium dat bij de beoordeling van de arbeidsongeschiktheid niet in aanmerking kan genomen worden. Overigens toont (...) geenszins aan dat voor de beroepen die de deskundige aanduidt, en die in overeenstemming zijn met haar opleiding en vroegere werkzaamheden, geen voldoende arbeidsplaatsen aanwezig zouden zijn. Het tegendeel lijkt eerder waar.

Artikel 100 laat niet toe rekening te houden met het feit dat haar nationaliteit, haar geslacht, haar cultureel peil of haar leeftijd, het (...) moeilijker zouden maken om een betrekking te vinden. Bovendien duidt (...) niet aan dat deze elementen in de schanmaaksector, of bij bandwerk of het verzorgen van maaltijden in rusthuizen of in ziekenhuizen enige invloed zouden hebben bij de keuze van het personeel.

5.

Het deskundig verslag, opgesteld op vraag van de eerste rechter, is omstandig gemotiveerd. Het steunt op een grondig onderzoek van de voorgelegde medische verslagen. De deskundige heeft ook voldoende geantwoord op de opmerkingen die naar aanleiding van de redactie van zijn deskundig verslag werden geformuleerd.

De rechtspraak heeft bij herhaling geoordeeld dat het de bedoeling is, door beroep te doen op een deskundige, de betwisting die ontstaan is tussen de adviserend geneesheer van de verzekeringsinstelling of van de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit en de behandelend geneesheer van een sociaal verzekerde, te beslechten met verwijzing naar het advies van een bijzonder bevoegd persoon die onafhankelijk is van de partijen. Het principe zelf van de expertiseopdracht zou ondermijnd worden indien het advies, uitgebracht door een door de rechtbank aangestelde deskundige, in twijfel zou getrokken worden enkel en alleen omdat het niet overeenstemt met dit van de behandelend geneesheer van een der partijen (vgl. o.m. Arbh. Brussel, 8^e k., 06.02.1986, A.R. 18.574; Arbh. Brussel, 8^e k., 05.05.1999, A.R. 34.868; Arbh. Brussel, 8^e k. 05.04.2000, A.R. 35.643; Arbh. Brussel, 6^e k., 05.05.2003, A.R. 40.376; Arbh. Brussel, 8^e k. 24.01.2008, A.R. 44.074). In de regel dient er van uit gegaan worden dat, om met succes een deskundig verslag te kunnen betwisten, de sociaal (...) verzekerde een gemotiveerd medisch verslag dient neer te leggen, dat bij voorkeur uitgaat van een geneesheer die niet de behandelend geneesheer is, en dat uiteenzet waarom de bevindingen van de deskundige, die door de rechtbank is aangesteld, niet kunnen gevolgd worden. Dit verslag dient te verwijzen naar de appreciatiecriteria betreffende de arbeidsongeschiktheid, zoals die vastgelegd zijn in artikel 100 van de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994 op verplichte verzekering geneeskundige verzorging en uitkeringen.

6.

(...) legt geen gemotiveerd medisch verslag neer waarin, door een onafhankelijk deskundige, of zelfs door de eigen geneesheer, het deskundig verslag grondig geanalyseerd en tegengesproken wordt. dr. ..., die (...) het meest betrokken is in de zaak, heeft zijn opmerkingen geformuleerd bij de preliminaria via het deskundig verslag. Deze opmerkingen zijn zeer algemeen, en geven vooral het standpunt van (...).

De orthopedische problematiek, waarnaar dr. ... verwijst, werd in het deskundig verslag zeer grondig behandeld. De deskundige merkt op dat voor de letsels aan de schouders steeds enkel een conservatieve behandeling werd gevolgd en nooit een ingreep gebeurde. Het beeldmateriaal inzake de rugproblematiek toont volgens haar geen radiculair conflict aan dat een belemmering zou zijn voor de tewerkstelling.

De deskundige merkt verder op dat geen enkel psychiatrisch verslag werd voorgelegd. Thans wordt wel een verslag van dr. ... voorgelegd van 8 augustus 2012. Dit is echter bijzonder summier en verwijst enkel naar wat (...) hem vertelde. Het stelt geen enkele behandeling voor. Uit het verslag blijkt dat het vorige psychiatrisch consult terug gaat tot 2008.

De geneeskundige oordeelt verder dat bij (...) de diagnose van fibromyalgie niet kan weerhouden worden, maar wel de diagnose van stress gerelateerde pijn. Er wordt ook geen enkel verslag voorgelegd waarin de diagnose van fibromyalgie wordt gesteld en daarvoor enige behandeling wordt ingesteld.

Al de andere documenten zijn, zoals het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering terecht opmerkt, herhalingen van vroegere documenten waarover de deskundige reeds beschikte of houden geen grondige evaluatie in van de arbeidsongeschiktheid.

7.

Het vonnis van de eerste rechter dient dan ook bevestigd te worden.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het mondeling advies van mevrouw... , waarnemend advocaat-generaal, waarop geen repliek.

Verklaart het hoger ontvankelijk, doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt, in overeenstemming met artikel 1017 alinea 2 van het Gerechtelijk Wetboek, het Rijks-instituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering tot de kosten van het hoger beroep, begroot in hoofde van (...)

...